

9. дан

Блажево – Крушевац – манастир Дренча – Брус

Девети дан заједно са нашим гостима из Русије проводимо на простору општина Александровац и Брус и града Крушевца. Први објекат који обилазимо јесте језеро Ћелије настало преграђивањем реке Расине. Како би се зауставио нанос који река носи, Расина је на граници Златарске клисуре и котлинског проширења долине Расине, 1972. године, преграђена браном висине 55 метара чиме је започето формирање акумулације Ћелије. Чиста вода, благи нагиб приобаља, велике дубине и разуђена обалска линија, Ћелије чини примамљивим за спортске риболовце из свих крајеве Србије, нарочито Крушевца, Прокупља, Благаца, Ниша и Лесковца.

Пут настављамо према фабрици воде Мајдево која, организационо као сектор Водовода Крушевац, од почетка функционише на основу рада четири службе које се баве прерадом, контролом хемијског и микробиолошког квалитета воде и одржавањем. Уз стручна лица обилазимо читав простор водовода и кроз усмену презентацију водича се упознајемо са његовим функцијама и улогама које има за становнике, не само Крушевца већ и насеља у његовој близини.

У наредних неколико сати планиран је обилазак ужег језгра Крушевца, његових природних и културних локалитета. Крушевац нас води у средњи век, у време кнеза Лазара који га је увео у историју као своју престоницу у осмој деценији XIV века. Споменик оснивачу Крушевца налази се у источном делу археолошког парка Лазарев град. Од средњовековних објеката најпознатија је црква Лазарица, остаци главне куле са делом бедема према северу и незнатни трагови зидова унутар самог комплекса. Цркву Лазарицу с правом називају бисером моравске архитектуре. Сазидана је у славу прворођеног сина кнеза Лазара и уједно наследника престола деспота Стефана, заштитника династије Немањића.

Уз пратњу водича, посетили смо и Народни музеј који представља значајну установу културе, како у самом Крушевцу тако и на простору Расинског округа. Основну делатност музеј остварује кроз прикупљање, чување, заштиту и презентацију покретних културних добара. Музејски фонд садржи уметничка и историјска дела, предмете, фотографије и документа. Уочавамо да је распоред материјала конципиран хронолошки почев од праисторије, преко средњег века све до новог. Од експоната, пажњу посетилаца је привукла копија Лазареве хаљине као и оригинална макета Мештровићевог Видовданског храма који је требало да буде подигнут на Газиместану, али идеја није реализована због скупог пројекта.

У скупштини Града Крушевца, пријатну добродошлицу и освежење нам је приредила заменица градоначелника која нас је срдечно поздравила у Мозаик сали. Као централна дворана смештена на међуспрату Градске куће, Мозаик сала представља у савременој српској уметности јединствену декоративну целину посвећену Моравској Србији.

Након ручка, пут нас поново води кроз Александровац, а у једном насељу се и задржавамо. Село Дренча је најпознатије по истоименом манастиру са црквом Богородичиног Ваведења и дуго је лежао у рушевинама. Од монахиње сазнајемо о историјату манастира и његовој не тако славној прошлости, тешком начину живота, али и о блиставој будућности јер обновљена црква данас окупљала вернике у Жупи. Уз краћи одмор у пријатном амбијенту манастирског комплекса, пут настављамо према насељима у општини Брус.

Знатан број цркава на територији општине Брус указује на чињеницу да је на овом простору у одређеном временском периоду интензивно био развијен културни живот тадашњег становништва. На Дубу смо обишли цркву Св. Петке, подигнуту на темељима чија се старост процењује на VI и VII век, са материјалним остацима из предхришћанске и ранохришћанске фазе. Одавде са ниског планинског врха Дуб који се налази на 550 метара смо имали и најбољи поглед на Жупу, Јанкову клисуру, Жељин, Јастребац и друге интересантне географске објекте у окружењу.

Поред цркава и манастира, насеља су позната и по бројним засадама винограда. Велика и Мала Црвена Јабука се налазе у непосредној близини и представљају сезонска виноградарска насеља која заправо никада нису била насељена. Тек по неки објекат који уочавамо у шетњи кроз село представља куће локалних становника насељених ближе граду и главним саобраћајницама. Оне им служе за свакодневни живот, одмор након рада у пољима и као склониште од природних непогода. Непланирано, једно домаћинство смо и посетили, а љубазни домаћини које смо затекли у винограду су нас упознали са просторијама своје куће, али и са старинским предметима. Привремена сезонска насеља су на простору Жупе бројна, укупно их има 24 и у овом делу Србије се називају пољане. У повратку из села још једном посматрамо људе на својим имањима, бројне засаде винограда и малињака.

*Бела Црква – Блажево
Јул, 2018.*

11.07.2018.

Извештај са трећег летњег српско-руског еколошко-географског кампа

*Бела Црква – Блажево
Јул, 2018.*

11.07.2018.

Извештај са трећег летњег српско-руског еколошко-географског кампа

*Бела Црква – Блажево
Јул, 2018.*

11.07.2018.

Извештај са трећег летњег српско-руског еколошко-географског кампа

*Бела Црква – Блажево
Јул, 2018.*

11.07.2018.

Извештај са трећег летњег српско-руског еколошко-географског кампа

*Бела Црква – Блажево
Јул, 2018.*

11.07.2018.

Извештај са трећег летњег српско-руског еколошко-географског кампа

*Бела Црква – Блажево
Јул, 2018.*

11.07.2018.

Извештај са трећег летњег српско-руског еколошко-географског кампа

*Бела Црква – Блажево
Јул, 2018.*

11.07.2018.

Извештај са трећег летњег српско-руског еколошко-географског кампа

*Бела Црква – Блажево
Јул, 2018.*

11.07.2018.

Извештај са трећег летњег српско-руског еколошко-географског кампа

*Бела Црква – Блажево
Јул, 2018.*

11.07.2018.

Извештај са трећег летњег српско-руског еколошко-географског кампа

*Бела Црква – Блажево
Јул, 2018.*